Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26251
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quam xp̄m tradunt. Unde scriptū ē. Dēs
karitas ē. Bonū erat ei si nat̄ ñ fuisset ille
homo. Non ē ita intelligendū qd̄ iudas an-
tea fuisset t̄ ēē posset quā nascerētur q̄ nec
bene nec male agere posset s; accipiendū
ē simpliciter. q̄a medio ē ñ subsistere q̄ male
subsistere. Respondens aut̄ iudas q̄ tradi-
dit eū dixit. Nunq̄d ego sū rabbi. Qd dic
rabbi signū ē infidelitatis. t̄ etiā argumētū
ē excusationis qd̄ ñ dnm s; magistrū eum
uocat. q̄si aliquā excusationē habeat. ut
ñ dnm s; magistrū saltū tradiderit. Cenan-
tib̄ autē eis accepit iēsus panē. & benedixit.
ac fregit. Sollēpnis expletis ueteris paschē
transit dns ad sacramēta noui paschē
demonstranda. Postq̄ cenauit dedit
eis panē & unū in misterio scilicet corpo-
ris & sanguinis ei. Quia enī cor hominis
panis cōfirmat. & unū auget sanguinē
in homine. merito idē panis in carnem